

Іван Миколайович Даньшин

1923–2011

**Видатний вчений-правознавець,
доктор юридичних наук, професор,
член-кореспондент НАПрН України, почесний професор
Національного юридичного університету
імені Ярослава Мудрого**

Іван Миколайович Даньшин народився 4 жовтня 1923 р. у селі Старицях Вовчанського району Харківської області.

Навчався у Харківському юридичному інституті, який закінчив у 1949 році.

Після цього 12 років був на практичній роботі.

У 1949-1952 рр. працював в Полтавській обласній колегії адвокатів.

З 1952 по 1953 – юрисконсульт відділу комунального господарства виконкому Харківської обласної Ради; у 1953-1960 рр. помічник голови виконкому Харківської міської Ради.

У 1961 році Іван Миколайович вступає до аспірантури Харківського юридичного інституту, після закінчення якої у 1964 році призначений асистентом, а пізніше старшим викладачем кафедри кримінального права і процесу.

У 1965 році Іван Миколайович Даньшин захищає кандидатську дисертацію “Хуліганство та заходи щодо його ліквідації у СРСР”.

Працював заступником декана спочатку заочного, а потім вечірнього факультетів інституту. У 1968 році був призначений проректором інституту з наукової роботи, де працював до 1973 року. В цьому ж році перейшов на викладацьку роботу на кафедру кримінального права, де працював майже п'ять років. У 1973 році Івана Миколайовича обрали завідувачем кафедрою кримінології та виправно-трудового права, яку він очолював майже п'ятнадцять років.

У 1975 р. захистив дисертацію “Загальні питання кримінально-правової охорони громадського порядку” на здобуття наукового ступеня доктора юридичних наук. У 1978 році йому присвоєно вчене звання професора. З 1996 року і до останніх днів свого життя Іван Миколайович працював професором кафедри кримінології та виправно-трудового права. У 1993 році його обрали членом-кореспондентом Національної академії правових наук України. В 1996 – 1998 рр. працював за сумісництвом заступником директора НДІ

вивчення проблем злочинності Академії правових наук України. Він був першим керівником Координаційного бюро з кримінології Академії.

Іван Миколайович опублікував близько 200 наукових праць, у тому числі 8 персональних монографій; підручники з кримінології, навчальні посібники. Найбільш відомими стали роботи: “Ответственность за хулиганство по советскому уголовному праву” (1971); “Уголовно-правовая охрана общественного порядка” (1973); “За преступление – наказание” (1975); “Введение в криминологическую науку” (1998); “Усталені форми злочинності” (2002); “Общетеоретические проблемы криминологии” (2005). Як співавтор, брав участь у написанні фундаментальної роботи “Правова система України: історія, стан та перспективи” (2008).

Головними напрямками його наукових досліджень були проблеми кримінального права та кримінології (вчення про кримінально-правові відносини, юридична характеристика окремих видів злочинів, питання охорони громадської безпеки і громадського порядку, методологія кримінології, особистість злочинця, організована і професійна злочинність, латентна злочинність та ін.).

Підготував 4-х докторів та 12 кандидатів наук.

Був членом редакційних колегій трьох наукових журналів, член Президії кримінологічної асоціації України, спеціалізованої вченої ради при Національній юридичній академії України імені Ярослава Мудрого з захисту докторських і кандидатських дисертацій.

Був нагороджений орденами Червоної Зірки, Вітчизняної війни 1 ступеня, “За мужність”, двома медалями “За відвагу”, має 17 військових нагород. У 2004 році відзначений орденом України “За заслуги” III ступеня. У 2012 році став лауреатом Премії імені Ярослава Мудрого в номінації “За видатні заслуги в розвитку правової науки”. Має звання заслужений працівник народної освіти України.